

ΓΝΩΜΕΣ

Χρέος όλων η στήριξη της οικονομίας

ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ να αντιληφθούν ορισμένες πλευρές ότι η κατάσταση της οικονομίας της χώρας δεν είναι η χρυσή ευκαιρία να... τσακίσουν την κυβέρνηση. Γιατί οι συνέπειες μιας κακής οικονομικής πορείας δεν πλήττουν μια οποιαδήποτε κυβέρνηση, αλλά τη χώρα ολόκληρη.

ΔΥΣΤΥΧΩΣ παρατηρείται το φαινόμενο, κάποιιοι να συμπεριφέρονται, μπροστά στη σοβαρότητα της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί, σαν τα κοράκια που περιμένουν να υπάρξει οπωσδήποτε «πτώμα» για να κατασπαράξουν. Και κάνουν οτιδήποτε μπορούν για να σπρώξουν προς αυτή την κατεύθυνση.

ΚΟΜΜΑΤΑ, τύπος και συνδικάτα, πρέπει, τούτη την ώρα, να σταθούμε απέναντι, στο πρόβλημα με αίσθημα ευθύνης. Χωρίς ψευτικούς λαϊκισμούς και δημαγωγίες. Χωρίς να πυροδοτούμε συνθήματα για το μοίρασμα περισσότερων κομματιών, από μια πίτα που κανείς δεν προσπάθησε να αυγατίσει, ενώ αντίθετα συρρικνώθηκε.

ΚΑΝΕΙΣ βεβαίως δεν επιδιώκει «συγχωροχάρτι» για την κυβέρνηση της Αλλαγής. Οι ευθύνες της είναι υπαρκτές και η εφημερίδα αυτή δεν δίστασε σε καμιά στιγμή να τις επισημάνει. Ομως, επειδή έγιναν λάθη στο παρελθόν, αυτό δεν είναι λόγος για να εμποδισθεί η διόρθωση τους στο παρόν και το μέλλον.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ που αποβλέπει στην αποφυγή της προοπτικής να περιέλθει η χώρα σε τέτοια οικονομική κατάσταση, ώστε να καταφύγει στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, δεν είναι «δεξιά» πολιτική. Είναι απλώς η μόνη δυνατότητα να αποφύγει η χώρα εξαρτήσεις και υπαγορεύσεις ξένων κέντρων απόφασης. Υπαγορεύσεις που θα ήταν πραγματικά φοβερές για το εισόδημα των εργαζομένων.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ του να προβάλλει κάθε ομάδα τα δικά της αιτήματα, αδιαφορώντας αν υπάρχει η αντικειμενική δυνατότητα ικανοποίησής τους, δεν είναι υποχρεωτικά «αριστερή» πολιτική ως προς το αποτέλεσμα της. Γιατί είναι δυνατόν το αποτέλεσμα να είναι η υπονόμηση ενός ευρύτερου πολιτικού πειράματος, με παγκόσμια σημασία, και η επιστροφή σε καταστάσεις που ασφαλώς δεν θέλουν όσοι «από αριστερά» χτυπάνε την κυβέρνηση.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ, σ' αυτή τη φάση αποφυγή μεγαλοστομιών. Ιδιαίτερα από κείνους που εύκολα διαλαλούν ότι «το πέρας στο σοσιαλισμό απαιτεί θυσίες», αλλά με τη στάση τους δείχνουν πως εννοούν να θυσιασθεί ο οποιοσδήποτε άλλος, εκτός από το ατομικό ή το κλαδικό τους συμφέρον. Ομως οι θυσίες προσφέρονται από τους αγωνιστές και δεν αξιώνονται από την «αντίδραση», που έχει τη δική της λογική.